

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากผลการศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ หลักสูตรตรี-โท (สองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยในการศึกษาวัตถุประสงค์แรกเพื่อวัดระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาและวัตถุประสงค์ที่สองเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ หลักสูตรตรี-โท (สองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม รวมทั้งสิ้น 217 ราย โดยนำเสนอผลการศึกษาออกเป็นสองส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ หลักสูตรตรี-โท (สองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 ราย พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 62.1 และนักศึกษาระดับปริญญาโทเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 53.3

อายุ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 ราย พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีมีอายุ 22 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.9 และนักศึกษาระดับปริญญาโทมีอายุ 23 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.9

รายได้

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 ราย พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.4 และนักศึกษาระดับปริญญาโทมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-15,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61

ชั้นปีการศึกษา

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 ราย พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 100 และนักศึกษาระดับปริญญาโทภาคการศึกษาที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.6

คะแนนเฉลี่ยสะสม

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 ราย พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31 นักศึกษาระดับปริญญาโทมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00-3.50 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูล	นักศึกษาปริญญาตรี		นักศึกษาปริญญาโท		รวม
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
เพศ					
ชาย	22	37.9	71	44.7	93
หญิง	36	62.1	88	53.3	124
รวม	58	100	159	100	217
อายุ					
< 22	14	24.1	7	4.4	21
22-23	44	75.9	108	67.9	152
> 23	0	0	44	27.7	44
รวม	58	100	159	100	217
รายได้					
< 10,000	31	53.4	51	22.91	82
10,000 -15,000	24	41.4	97	61	121
> 15,000	3	5.2	11	6.9	14
รวม	58	100	159	100	217

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูล	นักศึกษาปริญญาตรี		นักศึกษาปริญญาโท		รวม
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
ชั้นปี					
ชั้นปีที่ 4	58	100	0	0	58
ป.โทภาคการศึกษาที่ 1	0	0	43	27	43
ป.โทภาคการศึกษาที่ 2	0	0	53	33.3	53
ป.โทภาคการศึกษาที่ 4	0	0	63	39.6	63
รวม	58	100	159	100	217
คะแนนเฉลี่ยสะสม					
ต่ำกว่า 2.00	4	6.9	0	0	4
2.00-2.50	15	25.9	4	2.5	19
2.51-3.00	18	31	39	24.5	55
3.01-3.50	17	29.3	94	59.1	113
3.51-4.00	4	6.9	22	13.8	26
รวม	58	100	159	100	217

ที่มา: จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรตรี-โทสองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2555

4.2 ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ หลักสูตรตรี-โท (สองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4.2.1 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียน

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนประกอบด้วยคณะมีความหลากหลายของ กระบวนวิชาที่เปิดสอน ความเข้าใจเนื้อหาสาระวิชาที่เรียน คุณภาพการสอนของอาจารย์ สภาพแวดล้อมทางวิชาการและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับปริญญาโทมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียน	นักศึกษาระดับปริญญาตรี		นักศึกษาระดับปริญญาโท		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
ความหลากหลายของกระบวนการวิชาที่เปิดสอน	3.59 (พึงพอใจมาก)	2	3.16 (พึงพอใจปานกลาง)	5	3.55 (พึงพอใจมาก)	2
ความเข้าใจเนื้อหาสาระวิชาที่เรียน	3.34 (พึงพอใจปานกลาง)	5	3.30 (พึงพอใจปานกลาง)	3	3.32 (พึงพอใจปานกลาง)	5
คุณภาพการสอนของอาจารย์	3.53 (พึงพอใจมาก)	3	3.69 (พึงพอใจมาก)	1	3.61 (พึงพอใจมาก)	1
สภาพแวดล้อมทางวิชาการ	3.48 (พึงพอใจมาก)	4	3.28 (พึงพอใจปานกลาง)	4	3.38 (พึงพอใจปานกลาง)	4
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.64 (พึงพอใจมาก)	1	3.43 (พึงพอใจปานกลาง)	2	3.53 (พึงพอใจมาก)	3
ค่าเฉลี่ย	3.52 (พึงพอใจมาก)		3.37 (พึงพอใจปานกลาง)		3.44 (พึงพอใจปานกลาง)	

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

4.2.2 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคม

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตทางสังคมประกอบด้วยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของคณะและมหาวิทยาลัย ค่านิยมในกลุ่มเพื่อน ความปลอดภัยและมีมาตรการความปลอดภัยที่ดีและนโยบายคณะในการดูแลและช่วยเหลือนักศึกษา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับปริญญาโทมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเช่นกัน แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตทางสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคม	นักศึกษาระดับปริญญาตรี		นักศึกษาระดับปริญญาโท		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของคณะและมหาวิทยาลัย	3.34 (พึงพอใจปานกลาง)	3	3.23 (พึงพอใจปานกลาง)	4	3.28 (พึงพอใจปานกลาง)	3
ค่านิยมในกลุ่มเพื่อน	3.43 (พึงพอใจปานกลาง)	2	3.46 (พึงพอใจปานกลาง)	2	3.44 (พึงพอใจปานกลาง)	2
ความปลอดภัยและมีมาตรการความปลอดภัยที่ดี	3.47 (พึงพอใจปานกลาง)	1	3.47 (พึงพอใจปานกลาง)	1	3.47 (พึงพอใจปานกลาง)	1
นโยบายคณะในการดูแลและช่วยเหลือนักศึกษา	3.26 (พึงพอใจปานกลาง)	4	3.23 (พึงพอใจปานกลาง)	3	3.24 (พึงพอใจปานกลาง)	4
ค่าเฉลี่ย	3.38 (พึงพอใจปานกลาง)		3.35 (พึงพอใจปานกลาง)		3.36 (พึงพอใจปานกลาง)	

4.2.3 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่พักอาศัย

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยประกอบด้วยที่พักอาศัยมีความสะดวกสบาย ความสะดวกเป็นระเบียบและถูกสุขลักษณะ มีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีมลภาวะ ปราศจากเสียงดัง รบกวนทำให้เกิดความรำคาญและอุปสรรคเครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการดำรงชีวิต

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจ ต่อระดับคุณภาพชีวิตมาก เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับปริญญาโทมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมากเช่นกัน แสดงดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิตด้านที่ พักอาศัย	นักศึกษาปริญญาตรี		นักศึกษาปริญญาโท		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
ความสะดวกสบาย	3.84 (พึงพอใจมาก)	1	3.94 (พึงพอใจมาก)	1	3.89 (พึงพอใจมาก)	1
ความสะดวกเป็น ระเบียบและถูก สุขลักษณะ	3.78 (พึงพอใจมาก)	2	3.80 (พึงพอใจมาก)	2	3.79 (พึงพอใจมาก)	2
มีสภาพแวดล้อมที่ดี	3.38 (พึงพอใจ ปานกลาง)	5	3.70 (พึงพอใจมาก)	3	3.54 (พึงพอใจมาก)	4
ปราศจากเสียงดัง รบกวน	3.66 (พึงพอใจมาก)	4	3.38 (พึงพอใจ ปานกลาง)	5	3.52 (พึงพอใจมาก)	5
มีอุปกรณ์เครื่อง อำนวยความสะดวก ที่จำเป็น	3.47 (พึงพอใจ ปานกลาง)	3	3.63 (พึงพอใจมาก)	4	3.55 (พึงพอใจมาก)	3
ค่าเฉลี่ย	3.62 (พึงพอใจมาก)		3.69 (พึงพอใจมาก)		3.65 (พึงพอใจมาก)	

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

4.2.4 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับตัวนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้องภายในคณะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรภายในคณะและมหาวิทยาลัยและการมีปฏิสัมพันธ์กับคณาจารย์ของคณะ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมาก เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับปริญญาโทมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมากเช่นกัน แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	นักศึกษาระดับปริญญาตรี		นักศึกษาระดับปริญญาโท		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับตัวนักศึกษา	3.93 (พึงพอใจมาก)	1	3.81 (พึงพอใจมาก)	1	3.87 (พึงพอใจมาก)	1
ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้องภายในคณะ	3.52 (พึงพอใจมาก)	2	3.53 (พึงพอใจมาก)	2	3.52 (พึงพอใจมาก)	2
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรภายในคณะและมหาวิทยาลัย	3.36 (พึงพอใจปานกลาง)	4	3.36 (พึงพอใจปานกลาง)	4	3.36 (พึงพอใจปานกลาง)	4
การมีปฏิสัมพันธ์กับคณาจารย์ของคณะ	3.48 (พึงพอใจปานกลาง)	3	3.41 (พึงพอใจปานกลาง)	3	3.44 (พึงพอใจปานกลาง)	3
ค่าเฉลี่ย	3.57 (พึงพอใจมาก)		3.53 (พึงพอใจมาก)		3.55 (พึงพอใจมาก)	

ที่มา: จากการศึกษา ปี 2555

4.2.5 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยประกอบด้วยห้องสมุด สถานที่จอดรถสำหรับนักศึกษา ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่การศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ บริการด้านกายภาพและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษา การรักษาพยาบาลอย่างเหมาะสมและระบบขนส่งมวลชน มข.

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับปริญญาโทมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเช่นกัน แสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย	นักศึกษาระดับปริญญาตรี		นักศึกษาระดับปริญญาโท		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
ห้องสมุด	3.81 (พึงพอใจมาก)	1	3.48 (พึงพอใจปานกลาง)	1	3.64 (พึงพอใจมาก)	1
สถานที่จอดรถสำหรับนักศึกษา	1.64 (พึงพอใจน้อย)	7	1.41 (พึงพอใจน้อยที่สุด)	7	1.52 (พึงพอใจน้อย)	7
ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่การศึกษา	3.05 (พึงพอใจปานกลาง)	5	2.57 (พึงพอใจปานกลาง)	5	2.81 (พึงพอใจปานกลาง)	5
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.41 (พึงพอใจปานกลาง)	4	2.90 (พึงพอใจปานกลาง)	3	3.15 (พึงพอใจปานกลาง)	3

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

บริการด้านกายภาพ และกิจกรรมพัฒนา คุณภาพชีวิตนักศึกษา	3.47 (พึงพอใจ ปานกลาง)	2	2.77 (พึงพอใจ ปานกลาง)	4	3.12 (พึงพอใจ ปานกลาง)	4
การรักษาพยาบาลอย่าง เหมาะสม	3.41 (พึงพอใจ ปานกลาง)	3	3.09 (พึงพอใจ ปานกลาง)	2	3.25 (พึงพอใจ ปานกลาง)	2
ระบบขนส่งมวลชน มช.	2.90 (พึงพอใจ ปานกลาง)	6	2.57 (พึงพอใจ ปานกลาง)	6	2.73 (พึงพอใจ ปานกลาง)	6
ค่าเฉลี่ย	3.18 (พึงพอใจ ปานกลาง)		2.68 (พึงพอใจ ปานกลาง)		2.93 (พึงพอใจ ปานกลาง)	

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

จากการศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท คณะเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรตรี-โทสองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท แสดงดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบโดยรวมของตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตของของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตนักศึกษา	ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิต นักศึกษาปริญญาตรี		ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิต นักศึกษาปริญญาโท	
	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย
ด้านการเรียน	3	3.52	3	3.37
ด้านสังคม	4	3.38	4	3.35
ด้านที่อยู่อาศัย	1	3.62	1	3.69
ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	2	3.57	2	3.53
ด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย	5	3.10	5	2.68

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรตรี-โทสองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ เพศ และคะแนนเฉลี่ยสะสม กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย

4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 58 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 75.86 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 10.605 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.034 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นั่นคือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระดับคุณภาพชีวิตด้าน การเรียน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พึงพอใจน้อย	5 (22.73)	9 (25)	14 (24.14)
พึงพอใจมาก	17 (77.27)	27 (75)	44 (75.86)
รวม	22 (100)	36 (100)	58 (100)

$\chi^2 = 10.605$, $df = 9$, $Sig = 0.034$, $error = 11\%$

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 58 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 75.86 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 14.554 โดยมีค่านัยสำคัญ

เท่ากับ 0.026 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นั่นคือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคม	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พึงพอใจน้อย	2 (9.09)	12 (33.33)	14 (24.14)
พึงพอใจมาก	20 (90.91)	24 (66.67)	44 (75.86)
รวม	22 (100)	36 (100)	58 (100)

$\chi^2 = 14.554$, $df = 12$, $Sig = 0.026$, $error = 7.7\%$

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 58 คน คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 72.41 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 14.721 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.257 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นั่นคือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี

ระดับคุณภาพชีวิตด้านที่ พักอาศัย	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พึงพอใจน้อย	3 (13.64)	13 (36.11)	16 (27.59)
พึงพอใจมาก	19 (86.36)	23 (63.89)	42 (72.41)
รวม	22 (100)	36 (100)	58 (100)
$\chi^2 = 14.721$, $df = 12$, $Sig = 0.257$, $error = 7.7\%$			

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคล อื่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 58 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 77.59 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 18.286 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.050 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นั่นคือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระดับคุณภาพชีวิตด้าน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พึงพอใจน้อย	1 (4.54)	12 (33.33)	13 (22.41)
พึงพอใจมาก	21 (95.45)	24 (66.67)	45 (77.59)
รวม	22 (100)	36 (100)	58 (100)

$\chi^2 = 18.286$, $df = 10$, $Sig = 0.050$, $error = 13.6\%$

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 58 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 86.21 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 14.318 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.575 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นั่นคือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระดับคุณภาพชีวิตชีวิต ด้านบริการที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัย	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พึงพอใจน้อย	3 (13.64)	5 (13.89)	8 (13.79)
พึงพอใจมาก	19 (86.36)	31 (86.11)	50 (86.21)
รวม	22 (100)	36 (100)	58 (100)
$\chi^2 = 14.318$, $df = 16$, $Sig = 0.575$, $error = 2.9\%$			

ที่มา: จากการศึกษา ปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 58 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 75.86 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยสะสมพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 48.589 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.078 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านการเรียน	คะแนนเฉลี่ยสะสม					รวม
	น้อยกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	
พึงพอใจน้อย	1 (25)	5 (33.33)	5 (27.78)	2 (11.76)	1 (25)	14 (24.14)
พึงพอใจมาก	3 (75)	10 (66.67)	13 (72.22)	15 (88.24)	3 (75)	44 (75.86)
รวม	4 (100)	15 (100)	18 (100)	17 (100)	4 (100)	58 (100)
$\chi^2 = 48.589$, $df = 36$, $Sig = 0.078$, $error = 0.0\%$						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 58 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 75.86 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยสะสมพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ยกเว้นกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 และ 3.51-4.00 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและน้อยเท่ากัน

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 56.327 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.192 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสม

แตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านสังคม	คะแนนเฉลี่ยสะสม					รวม
	น้อยกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	
พึงพอใจน้อย	2 (50)	4 (26.67)	1 (55.56)	5 (29.41)	2 (50)	14 (24.14)
พึงพอใจมาก	2 (50)	11 (73.33)	17 (94.44)	12 (70.59)	2 (50)	44 (75.86)
รวม	4 (100)	15 (100)	18 (100)	17 (100)	4 (100)	58 (100)

$\chi^2 = 56.327, df = 48, Sig = 0.192, error = 0.0\%$

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 58 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 74.14 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยสะสมพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ยกเว้นกลุ่มที่คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.00 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับน้อย

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 55.728 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.207 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์

กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ย สะสมแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะไม่แตกต่างกัน ดัง แสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านที่พักอาศัย	คะแนนเฉลี่ยสะสม					รวม
	น้อยกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	
พึงพอใจน้อย	1 (25)	3 (20)	3 (16.67)	5 (29.41)	3 (75)	15 (25.86)
พึงพอใจมาก	3 (75)	12 (80)	15 (83.33)	12 (70.59)	1 (25)	43 (74.14)
รวม	4 (100)	15 (100)	18 (100)	17 (100)	4 (100)	58 (100)
$\chi^2 = 55.728$, $df = 48$, $Sig = 0.207$, $error = 0.0\%$						

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 58 คน คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 82.76 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจในระดับมาก เช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 44.765 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.279 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ย

สะสมไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิตด้าน ความสัมพันธ์กับ บุคคลอื่น	คะแนนเฉลี่ยสะสม					รวม
	น้อยกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	
พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	3 (20)	2 (11.11)	5 (29.41)	0 (0.0)	10 (17.24)
พึงพอใจมาก	4 (100)	12 (80)	16 (88.89)	12 (70.59)	4 (100)	48 (82.76)
รวม	4 (100)	15 (100)	18 (100)	17 (100)	4 (100)	58 (100)

$\chi^2 = 44.765$, $df = 40$, $Sig = 0.279$, $error = 0.0\%$

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.10 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 58 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 86.21 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจในระดับมาก เช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าค่าที่คำนวณ

ได้เท่ากับ 19.988 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิตด้าน ด้านบริการที่ ได้รับจากวิทยาลัย	คะแนนเฉลี่ยสะสม					รวม
	น้อยกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	
พึงพอใจน้อย	1 (25)	3 (20)	1 (5.56)	2 (11.76)	1 (25)	8 (13.79)
พึงพอใจมาก	3 (75)	12 (80)	17 (94.44)	15 (88.24)	3 (75)	50 (86.21)
รวม	4 (100)	15 (100)	18 (100)	17 (100)	4 (100)	58 (100)
$\chi^2 = 19.988$, $df = 64$, $Sig = 0.018$, $error = 0.0\%$						

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะ เศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรตรี-โทสองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ เพศ และคะแนนเฉลี่ยสะสม กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย

4.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 159 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 84.28 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโทพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 19.279 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.375 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท นั่นคือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโทจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พึงพอใจน้อย	7 (9.86)	18 (20.45)	0 (15.72)
พึงพอใจมาก	64 (90.14)	70 (79.55)	134 (84.28)
รวม	71 (100)	88 (100)	159 (100)

$\chi^2 = 19.279, df = 18, Sig = 0.375, error = 11.2\%$

ที่มา: จากการศึกษา ปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษา ระดับปริญญาโท

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 159 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 80.50 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโทพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 13.784 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโท นั่นคือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโทจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพ ชีวิตด้านสังคม	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พึงพอใจน้อย	16 (22.54)	15 (17.05)	31 (19.50)
พึงพอใจมาก	55 (77.46)	73 (82.95)	128 (80.50)
รวม	71 (100)	88 (100)	81 (100)

$\chi^2 = 13.784$, $df = 16$, $Sig = 0.015$, $error = 10.2\%$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษา ระดับปริญญาโท

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 159 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 89.31 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาโทพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 22.130 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.226 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท นั่นคือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาโทจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพ ชีวิตด้านที่พักอาศัย	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พึงพอใจน้อย	3 (4.23)	14 (8.64)	17 (10.69)
พึงพอใจมาก	35 (95.77)	74 (91.36)	142 (89.31)
รวม	71 (100)	88 (100)	159 (100)

$\chi^2 = 22.130$, $df = 18$, $Sig = 0.226$, $error = 41.2\%$

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 159 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 86.16 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาโทพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 14.393 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.049 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาโท นั่นคือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาโทจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พึงพอใจน้อย	8 (11.27)	14 (15.91)	22 (13.84)
พึงพอใจมาก	63 (88.73)	74 (84.09)	137 (86.16)
รวม	71 (100)	88 (100)	159 (100)

$\chi^2 = 14.393$, $df = 16$, $Sig = 0.049$, $error = 16.3\%$

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 159 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.38 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในระดับมากงเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาโทพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 15.948 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.890 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท นั่นคือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาโทจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พึงพอใจน้อย	27 (38.03)	36 (40.91)	63 (39.62)
พึงพอใจมาก	44 (61.97)	52 (59.09)	96 (60.38)
รวม	71 (100)	88 (100)	159 (100)
$\chi^2 = 15.948$, $df = 24$, $Sig = 0.890$, $error = 18\%$			

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 159 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 84.28 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยสะสมพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาโททั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโทพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 55.344 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.024 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโทจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิตด้านการ เรียน	คะแนนเฉลี่ยสะสม				รวม
	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	
พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	7 (17.95)	14 (14.89)	4 (18.18)	25 (15.72)
พึงพอใจมาก	4 (100)	32 (82.05)	80 (85.11)	18 (81.82)	134 (84.28)
รวม	4 (100)	39 (100)	94 (100)	22 (100)	159 (100)

$\chi^2 = 55.344, df = 54, Sig = 0.024, error = 10.5\%$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโท

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 81 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 80.50 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยสะสมพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาโททั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจในระดับมากขึ้น เดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโทพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 18.810 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโท นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโทจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสังคม	คะแนนเฉลี่ยสะสม				รวม
	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	
พึงพอใจน้อย	1 (25)	6 (15.38)	19 (20.21)	5 (22.73)	31 (19.50)
พึงพอใจมาก	3 (75)	33 (84.62)	75 (79.79)	17 (77.27)	128 (80.50)
รวม	4 (100)	39 (100)	94 (100)	22 (100)	159 (100)
$\chi^2 = 18.810$, $df = 48$, $Sig = 0.040$, $error = 13.2\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 81 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 89.31 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยสะสมพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาโททั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจในระดับมากขึ้น เดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโทพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 61.341 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.230 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่มีมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาโทจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านที่พังก่ออาศัย	คะแนนเฉลี่ยสะสม				รวม
	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	
พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	6 (15.38)	10 (10.64)	1 (4.55)	17 (10.69)
พึงพอใจมาก	4 (100)	33 (84.62)	84 (89.36)	21 (95.45)	142 (89.31)
รวม	4 (100)	39 (100)	94 (100)	22 (100)	159 (100)

$\chi^2 = 61.341$, $df = 54$, $Sig = 0.230$, $error = 11.8\%$

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาโท

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 81 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 86.16 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาโททั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจในระดับมากขึ้น เดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาโทพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 54.147 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.251 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่มีมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาโท นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาโทจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	คะแนนเฉลี่ยสะสม				รวม
	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	
พึงพอใจน้อย	1 (25)	7 (17.95)	11 (11.70)	3 (13.64)	22 (13.84)
พึงพอใจมาก	3 (75)	32 (82.05)	83 (88.30)	19 (86.36)	137 (86.16)
รวม	4 (100)	39 (100)	94 (100)	22 (100)	159 (100)
$\chi^2 = 54.147$, $df = 48$, $Sig = 0.251$, $error = 14.7\%$					

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท

การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 81 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.38 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคะแนนเฉลี่ยสะสมพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาโททั้ง 3 กลุ่ม มีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ยกเว้นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.00 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากและน้อยเท่ากัน

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาโทพบว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 19.048 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.026 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษา

ระดับปริญญาโท นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาโทจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพ ชีวิตด้านบริการที่รับ จากมหาวิทยาลัย	คะแนนเฉลี่ยสะสม				รวม
	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	
พึงพอใจน้อย	2 (50)	14 (35.90)	36 (38.30)	11 (50)	63 (39.62)
พึงพอใจมาก	2 (50)	25 (64.10)	58 (61.70)	11 (50)	96 (60.38)
รวม	4 (100)	39 (100)	94 (100)	22 (100)	159 (100)

$\chi^2 = 19.048$, $df = 72$, $Sig = 0.026$, $error = 7\%$

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

จากการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรตรี-โทสองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ เพศ และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านชีวิตสังคม ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย โดยสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตกับข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี				
	ด้านการเรียน	ด้านชีวิตสังคม	ด้านที่อยู่อาศัย	ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	ด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย
เพศ	มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์
คะแนนเฉลี่ยสะสม	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555

การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรตรี-โทสองภาษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ เพศ และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านชีวิตสังคม ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย โดยสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตกับข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาโท				
	ด้านการเรียน	ด้านชีวิตสังคม	ด้านที่อยู่อาศัย	ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	ด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย
เพศ	ไม่มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์
คะแนน เฉลี่ยสะสม	มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์

ที่มา: จากการศึกษา ปี2555